

som vil se deres Interesse i at opretholde Anvendelsen af dette Kampmiddel. Dernæst vil hele Spørgsmaalet om det industrielle Beredskab blive inddraget i Forhandlingerne og blive Udgangspunkt for en Mangfoldighed af Undersøgelser og meget vanskelige Undersøgelser. Endelig nærer jeg for min Del heller ingen Tvivl om, at Spørgsmaalet om Forskellen i Folketal mellem de Magter, der regner sig for jævnybyrdige Stormagter, vil blive ført ind paa saadan Vis, at man fra deres Side, som nærer Frygt for, at andre Magter i den Henseende skal øge Afstanden i Forhold til vedkommende, vil kræve, at der paalægges disse andre Magter visse Baand, som skaber en Ligevægt, der ikke fremkommer gennem selve Folketallet.

Der er her en Vrimmel af vanskelige Spørgsmaal, og hvert af disse Spørgsmaal vil blive gjort endnu vanskeligere, end det i sig selv er, fordi en væsentlig Del af Forhandlingerne maa føres med Anvendelse af militære sagkyndige, og det er jo ikke til at bebrejde disse militære sagkyndige, at hver og en af dem først og sidst vil være optaget af Ønsket om, at de andres Militær skal komme saa langt ned som paa nogen Maade muligt, og at deres eget Militær skal holdes saa højt oppe, som nogenlunde gørligt er. Skal vi vente paa alt dette, ja, da vil vi komme til at vente meget længe, før vi kan træffe de Beslutninger, som vi for vort Vedkommende tror det vilde være klogt og rigtigt at træffe nu her i Danmark.

Men Hovedbetragtningen, i hvert Fald en af de væsentligste Betragtninger, der fremkommer fra Partiet Venstre, er jo stadig denne, at vi skal ligesom følges med de andre Magter. Den ærede Ordfører for Partiet henpegede i saa Henseende i Dag paa to Grupper af Magter. Den ene Gruppe var Østersøstaterne. Jeg maa rigtignok sige, at jeg haaber, at man i Partiet Venstre vil frigøre sig for denne Forestilling om, at man skal se hen til Østersøstaterne med Hensyn til Ordningen af dansk Militærvæsen. Det er vel neppe muligt at finde Stater, hvor alle Forhold er mere afvigende fra vore med Hensyn til hele deres Stilling end de paagældende Stater, og de er jo saaledes stillede, at man meget vel forstaar, at der i disse Stater udfoldes en fuldkommen krampagtig Anstrengelse for at skabe sig den størst mulige militære Styrke. Hvis man virkelig skulde tage sig disse Stater som Forbillede, er det ikke Militærordningen af 1922, vi skal have i Danmark, det er ikke de Konservatives Forslag fra 1922, vi skal have gennemført her i

Landet, det er end ikke Generalstabens og de andre militære Myndigheders, den daværende Overkommandos, Forslag, som vi skal bygge paa i Danmark. Nej, vi skal til meget, meget større Anstrengelser, hvis vi skal tage os dette Forbillede.

Og saa savnes jo hele Baggrunden derfor. Den ærede Ordfører pegede paa Estland, tror jeg, det var, og sagde: Dette lille Land gør sig disse store Anstrengelser. Men dette lille Land er Led i en Ring af Stater, liggende omkring Rusland, forbundne ved fælles Interesser, i stort Omfang forbundne ved indbyrdes Allianceaftaler og tilsammen mønstrende Hærstyrker, der i hvert Tilfælde for Tiden regnes for at være lige saa store som de russiske Hærstyrker. Og disse Stater er desuden i en saadan Stilling, at de regner med, at kun den militære Magt paa nogen Maade kan tænkes at komme til at betrygge dem, og de europæiske og verdensmæssige Magtforhold gør, at de i givet Tilfælde vil kunne gøre Regning paa en afgørende og indgribende Støtte fra Frankrig og England. Jeg ved ikke, om ærede Medlemmer for Alvor vil drage en Sammenligning mellem denne Gruppe af Stater og Danmark, og jeg er ikke helt klar paa, om den ærede Ordfører for Partiet Venstre virkelig vil gøre dette.

Derimod har jeg det Indtryk, at den ærede Ordfører har en særegen Forkærlighed for det Land, som staar paa et Slags Overgangsstandpunkt mellem disse Stater og de nordiske Stater, nemlig Finland. Atter og atter henviser den ærede Ordfører til dette Land som Forbillede, som et Land, fra hvilket vi skal hente Erfaringer med Hensyn til vort Militærvæsen. Den ærede Ordfører sagde, at vi skulde ikke lægge vort Land blot for en Eventyrerstyrke, saaledes som Finland var det i 1918. Det gør vi ikke ved det Forslag, her er Tale om, og hvis der fra konservativ Side eller fra Venstres Side var visse Bekymringer, ligesom der er visse Tvivl om, i hvilket Omfang bestemte Folkeforbundsopgavers Løsning eller andet lignende kan gennemføres, ja, saa vilde vi meget vel gennem en Realitetsforhandling kunne undersøge, om der er Grund til at have disse Bekymringer eller ikke, og viste der sig det ene eller det andet Punkt, hvor saadanne Bekymringer var begrundede, tror jeg ikke, de ærede Repræsentanter for andre Anskuelser vilde støde paa stejl Mangel paa Imødekommenhed fra vor Side.

Den ærede Ordfører henpeger paa Begivenhederne i Finland i 1918 — vi har jo